

Lahjavanhurskaus

”Tärkeintä on, että ihminen saa uuden suhteen Jumalaan ja että ihminen todella tulee uskosta vanhurskaaksi ja pääsee armon tilaan.

Tämän vanhurskauttamisen perustana on aina yksin Kristuksen täytetty työ. Vaikka Kristuksen sovituskärsimys on poistanut Jumalan rangaistustuomio, niin ihmisen sisäinen pahuus on vielä jäljellä. Siksi Kristuksen sovitustyön julistaminen kohtaa ihmissydämessä ankaraa vastarintaa. Pelkkä tieto siitä, että Jumala on valmis lukemaan Kristuksen ansion meidän hyväksemme, ei saa ihmisiä liikkeelle kohti Kristusta.

Ihminen ei kykene omin voimin kääntymään Kristuksen puoleen ja ottamaan vastaan sovituksen sanomaa. Kääntymyksessä ja uskossa täytyy Jumalan koko ajan olla aloitteen tekijänä. Itsessään ihminen voi tehdä vain vastarintaa. Jumala taivuttaa ihmisen uskoon. Sana ja Henki kivistävät aste asteelta ihmisen vastarinnan.

Ensin hallitsee ihmisen omaatuntoa laki. Se ajaa ihmisen kokeilemaan tekojen väärää pelastustietä ja johtaa lopulta ihmisen siihen tyhjyyden tilaan, jossa evankeliumi ihmiselle alkaa maistua.

Uskon syntyminen on kokonaan Jumalan työtä. Kääntyminen Kristuksen puoleen ja usko häneen ei voi olla ihmisen oma ansio ja teko. Kaiken ansion puuttumista, täydellistä arvottomuutta, ei voida katsoa ansioksi.

Vaikka usko on itsessään täysin riittämätön vanhurskauttamaan ihmistä, se kuitenkin vanhurskauttaa siksi, että se tarttuu

Kristuksen vanhurskauteen. Usko on kuin kerjäläisen tyhjä käsi. Ihminen saa vanhurskauden lahjana tyhjään käteensä.

Vanhurskauttava usko on läpi koko ihmisen elämän odottavaa uskoa. Kaikki, mitä ihminen sen lisäksi saa kokea Pyhän Hengen vaikutuksesta, on lahjaa, jolle ei ihmisessä ole mitään perustaa.

Kristuksen ansioon tarttuva tyhjä uskon käsi riittää ihmisen vanhurskauttamisen ollessa kysymyksessä. Sille samalle kerjäläisen paikalle on aina uudelleen palattava.

Lain särkemä ja evankeliumin lohduttama ihminen voi suhtautua lakiin uudella tavalla. Hänen ei enää tarvitse pelätä lain tuomiota, sillä Kristuksen vanhurskaus peittää hänen puutteellisuutensa. Laista tulee hänelle eräässä mielessä ystävällinen opastaja. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että lailla olisi uskovan kohdalla vain ohjaava merkitys.

Kääntyneessäkin on synty jäljellä. Lain ensisijaisena tehtävänä on aina paljastaa ihmisen jatkuva syntisyys ja niin ajaa hänet Kristuksen ansion turviin. Laki paljastaa ihmisen sisäinen kehnouden ja niin ihmisen omatunto pysyy aina anteeksiantamusta tarvitsevana.

Kääntyneenkin ihmisen on opittava elämään yksin armosta. Armon varassa eläessään ihminen on armon tilassa. Armon tilassa pysyminen on kristityn kilvoituksen päätehtävä.”

*Kroatialaisen Mathias Flacius
Illyricuksen (1520-1575)
ajatuksia lahjavanhurskaudesta.
(Teol. Aik. 1952, no 5, 295-317).*

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 1

3. vsk

28.2.2006

Armo riittää Jumalalle

Jokainen, joka masentuneena ja Jumalan lain syyttämänä huutaa avukseen Jeesuksen nimeä syntien anteeksi saamiseksi, saa vakuutuksen siitä, että hänen syntinsä ovat upotetut meren syvyyteen, eikä Jumala enää niitä muistele.

Tällainen uskovainen on Jumalan edessä aivan puhdas. Jumala pitää häntä lumi-valkeana. Jumalan sana vakuuttaa, että hän siirsi meistä pahat tekemme niin kauaksi kuin itä on lännestä. Jumalan armo on niin valtava syntiin verrattuna kuin taivas on maahan verrattuna. Me emme siis ole enää lain vaan armon alaisia. Vaikka laki on kasvattajamme Kristuksen luo, niin uskoon tultuamme emme enää ole kasvattajan alaisia. Nämä, jos mitkään, ovat kalliita ja suuria Jumalan lupauksia.

Meidän on muistettava, että Jumalan lupaukset ovat järjellemme, tunteillemme ja aisteillemme vielä niin salattuja ja vieraita, että ainoastaan Herran lupauksiin lujasti luottaen voimme säilyttää rauhamme. Sillä tunteillemme me tunnemme meissä olevan synnin ja lain tuomion.

Tunteemme kertovat, että me emme ole Jumalan edessä puhtaita ja otollisia. Tunteilla tunnemme olevamme Jumalalle kauhistus.

Sen takia on niin, että mikäli sinä tahdot pysyä uskossa, sinun tulee järkähtämättä kiinnittää katseesi Jumalan lupauksiin ja tekoihin. Muuten vaivut pian omaan surkeuteesi. Jumalan lupauksen tulee olla niin sydämeesi painettuina, että vaikka sinä näet ja tunnet syntisyytesi, niin sinä voit siitä huolimatta sanoa Jumalan lupauksen tähden: Minulla ei ole syntiä, olen aivan vapaa, puhdas ja pyhä Kristuksen tähden.

Syntini on Kristuksessa annettu anteeksi. Ei ole kadotusta niille, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat. Vaikka en itsessäni ole ollenkaan vanhurskas, olen Jumalan edessä täysin vanhurskas.

Jumala tietää Kristuksen vanhurskauden arvon. Kaikki perustuu Jumalan omaan, iankaikkiseen sanaan ja hänen päätökseensä.

C.O. Rosenius

Kristus-juhla Lapinlahdella 1.-2.4.2006

Katso s. 13

Meerin mietteitä Valinta

Hakiessani vuosia sitten Diakoniaopistoon opiskelupaikkaa sain kutsukirjeen, jossa oli rohkaiseva Sanan paikka: ”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää, joka pysyy.” Joh. 15:16.

Raamatussa puhutaan varsin paljon valinnoista. Useimmissa kohdissa on kyse Jumalan valitsemista ihmisistä tai asioista. Jumalan valinta on useinkin yllättävä. Se ei oikein mahdu meidän mittapuihimme. Niinpä voimme lukea Jesajan kirjasta: ”Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatukseanne eivätkä teidän tienne minun teitänni.” Jes.55:8. Jumala valitsi Israelin kansan omaksi kansakseen. Hän on johdattanut heitä halki vuosituhansien siunaten ja ankarastikin puhdistaan. Usein Hän valitsee heikon ja vähäisen palvelukseensa, että Hänen voimansa ja kunniansa tulisi esille.

Jumalalla on rakastava Isän sydän. Hän kaipaa luomaansa ihmistä yhteyteensä palavasti. Osoittaakseen rakkautensa pohjatonta syvyyttä Hän lähetti ainoan rakkaan Poikansa tänne maailman pimeyteen kokemaan ihmisen osan ja lopulta kuolemaan tuskallisesti ristillä meidän syntiemme takia. Hän valitsi tällaisen tien osoittaakseen, kuinka paljon Hän rakastaa meitä. Suuressa viisaudessaan Hän on antanut meille Sanansa, jota Pyhä Henki käyttää kutsuessaan ja ohjatessaan ihmistä Jeesuksen luo. Todistuspuheenvuoroja kuunnellessa huomaa, miten erilaiset Raamatun paikat voivat vaikuttaa kääntymisen Jumalan puoleen.

Kirjoitan tätä vaalien aikaan, jolloin kuulee ehdokkaiden lupaavan mahdollisille valitsijoilleen monia hyviä asioita, jotka sitten kuitenkin jäävät toteutumatta. Minä Jumala lupaa, sen Hän myös täyttää. Profeettojen ennustukset ovat toteutuneet Jeesuksen suhteen. Uskovat ihmiset ovat kokeneet Jumalan huolenpidon joskus äärimmäisissä olosuhteissa. Maailmanhistoria on tarkalleen Jumalan hallinnassa. Kaikki tapahtuu täsmälleen Hänen valitsemanaan aikana. Myös sekasorron ja Jumalan tuomioiden keskellä Hän on luvannut pitää omistaan huolen. ”Kun nuo tapahtumat (lopun ajoista on kysymys) alkavat, nostakaa rohkeasti pääne pystyyn, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.” Luuk. 21:28.

Jumala on antanut omilleen tehtävän: ”Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa.” 1. Piet. 2:9.

”Niin suuresti on Jumala maailmaa rakastanut, hän että rakkaan Poikansa on sille lahjoittanut. Ei mikään muu voi pelastaa maailmaa langennutta, pois poikennutta. Kiittäen katsokaa nyt Herran laupeutta.

Ken uskoo Herraan Jeesukseen, saa armon osaksensa, sen ottaa Isä omakseen, rakkaaksi lapseksensa. Ei Jeesus tullut taivaasta maailmaa tuomitsemaan vaan pelastamaan ja meitä kaikkia autuuteen johdattamaan.”

Meeri Auramo

Sain ehdot koulussa

Koulutoverit antoivat

- kasteessa
- kielissä
- ekumeniassa
- ripissä
- laissa.

*He halusivat jättää minut luokalle
kerran – ja toisenkin.*

*Sitten he eivät enää huolineet
mukaansa minua, alaluokkalaista.*

Opettaja kysyi kokeissa rakkautta.

*Jäin sanattomaksi
yritin vastata – mutta
vasken helinä
ja kulkusten kilinä
oli ainoa vastaus.
Sain ehdot.
Jäin luokalle –
monesti.*

Mutta – Opettaja ei ajanut

*minua ulos
eikä erottanut koulusta.
Hän vain rakasti,
hän täytti sen lain joka vaadittiin.*

*Opin uskomaan pienten tavalla
ja sanomaan nimen – Jeesus –
enkä enää masentunut
yläluokkalaisten katseistakaan.*

Erkki Leminen

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evankeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet: www.evank.org
webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

**Opetus- ja sielunhoitotyön
yhteyshenkilöitä:**

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Past. Veikko Wright, p. 050-499 0542,
vevawri@tiscali.fi

Pankit / tuki työlle:

Handelsbanken 313130-1171701 ja
Sampo 800015-70994146

Armo riittää

3. vuosikerta

Lehti on maksuton.

Ilmestyy noin 8 viikon välein.

Julkaisija:

Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
(019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Taitto: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea
Adobe pdf-muodossa osoitteessa
www.evank.org

Painovuosi: 2006

Kirjasia ja kirjoja myynnissä

Evankeliumin Opintoyhdistykseltä, Kristityn Foorumilta ja Juurikasvu-kustannukselta voi ostaa seuraavia kirjasia ja kirjoja. Toivomme lukijoiden joukossa olevan sellaisia, jotka ovat kiinnostuneita myös myymään kirjoja edelleen tai jakamalla kirjasia ilmaiseksi. Ilmaisjakelua varten kirjasia saa alennuksella.

”Katso, Jumalan Karitsa”-kirjan artikkeleita saa nyt myös erillisinä kirjaina. Myynnissä ovat seuraavat seitsemän kirjasta:

- ◆ Juhani Aitomaa: Menestysteologia on minän teologiaa
- ◆ Paavo Lievonen: Kristittyjen yhteys
- ◆ Per-Olof Malk: Raamatun pääsanoma: Katso, Jumalan Karitsa
- ◆ Olavi Peltola: Uskonvanhurskaus
- ◆ Matti Pyykkönen: Hengellinen herätys
- ◆ Paavo Suihkonen: Jumala on pyhä
- ◆ Oikean ja väärän erottaminen kristillisessä toiminnassa ja julistuksessa (Yhteistyöryhmän yhteinen)

Kunkin kirjasen hinta on 3 € / kpl (plus postimaksu). Jos samaa kirjasta tilataan kerralla 10 kpl tai enemmän (esim. ilmaisjakeluun), hinta on 2 € / kpl (+ 1 € / postilähetys). Lasku seuraa lähetyksen mukana.

Muita uutuuksia (ja aiemmin ilmestyneitä) kirjasia:

- ◆ Päivi Clay: Psykologisten teorioiden haaste seurakunnalle (2 €)
- ◆ Matti Pyykkönen: Ylistys ja palvonta harhateillä (3 euroa) UUSI
- ◆ Matti Pyykkönen: Karismaattinen vaiko hengellinen? (2 €)
- ◆ Per-Olof Malk: Mitä Jumalan armo merkitsee? (2 €)
- ◆ Paavo Lievonen: Ylistys ennen ja nyt (3 €) UUSI
- ◆ Paavo Lievonen: Pauhatkoonpa elon meri (3 €)
- ◆ Paavo Lievonen: ...ja Taivas myös (2 €)
- ◆ Paavo Lievonen: Uudistusten ansat (2 €)
- ◆ Jouko Nieminen: Olin ”voitelussa”. 52 s. (5 euroa) UUSI

3 € hintaisista kirjasista 10 kpl:n erissä alennus kuten yllä. 2 € hintaiset kirjaset 10 kpl:n erissä 1.50 € / kpl (+ 1 € / postilähetys). Lasku lähetyksen mukana.

Kirjoja:

- ◆ Aitomaa, Lievonen, Malk, Peltola, Pyykkönen, Suihkonen: Katso, Jumalan Karitsa. 200 sivua. Hinta 20 € (sis. postikulut).
- ◆ Matti Pyykkönen: Me olemme Kristus – onko Jumala meidän juoksupoikamme? (12 €)
- ◆ Paavo Lievonen: Uskonto vai Evankeliumi? (10 €)
- ◆ Yves Brault: Kulissien takana (7 €)

Tilaukset:

Juurikasvu, puh. (014) 633 334 (mahd. puhelinvastaaja) tai sähköpostitse: juurikasvu@kolumbus.fi; Kristityn foorumi ry, foorumi@kristitynfoorumi.fi
Evankeliumin Opintoyhdistys, puh. (019) 41 42 43 tai evank@evank.org

Pääkirjoitus

Ei uudistuksilla eikä kevennyksillä

Suomen luterilaisessa kirkossa koetaan, että kirkon yhtenä suurena ongelmana on jäsenten lukumäärän vähentyminen. Kirkosta eroamisen hillitsemiseksi kirkossa on myös nähty ja nähdään paljon vaivaa. Meneillään on tai on ollut kirkon, hiippakuntien ja seurakuntien hallinnon uudistus, kirkkolakiuudistus ja muunlainen kirkollinen lainsäädäntötyö, talous- ja toimintasuunnitelmien kehittämistyö, seurakuntavaaleja koskeva uudistustyö, jumalanpalvelusjärjestyksen uudistustyö jne.

Tässä on vain pieni osa siitä, mitä on tehty ja tehdään. Mutta tämän valtavan uudistamisprosessin aikana kirkosta eroaminen on vain lisääntynyt. Siitä saa sen vaikutelman, että kirkon hallinnon, talouden tai toimintamuotojen muuttaminen ei ihmisiä puhuttele.

Kun tämä on huomattu kirkossa, on ryhdytty keventämään kirkon tarjontaa. Kevennettyä toimintaa ovat monet vapaidenkin suuntien seurakunnat kokeilleet ja niissä on nähty, että ihmisiä saadaan todella paremmin koolle, kun ohjelma on sopivan köykäinen.

Ilmeisesti ajatellaan, että ihmisten kokoon saaminen on kirkon, kirkkokuntien, seurakuntien ja järjestöjen tehtävä ja päämäärä. Kun alkukantaisella musiikilla tai muilla maailman alkeisvoimien vetonauloilla saadaan paljon väkeä kokouksilaan katselemaan ja huojumaan, ollaan onnistuttu.

Lapin huutava ääni Lasse Marjokorpi kirjoitti Suomen Siionin tilasta kirjassaan jo 1970: ”Huomiota ei kiinnitetä Pyhän

Hengen työhön, siihen, tuleeko kukaan uskoon tai herääkö joku epäuskostaan; pääasia on itse järjestelmän pyöriminen ja ihmisten kuuluminen siihen.”

Hengellinen hätätila ei ole yhden kirkon tai kirkkokunnan ongelma, vaan ongelmat ovat levinneet kaikkialle. Siksi myös joka suunnalla on niitä, jotka – enimmäkseen yksikseen vielä – ovat huolissaan kirkostaan.

Johtakoon tämä huoli nyt kutakin ehjempään yhteyteen Kristukseen. Ja te ”kuohuvan kosken kivet”, jotka ette vieri virran ja trendien mukana, muistakaa: Jumalan valtakunnassa on ajasta aikaan säilynyt uskon hiljaisten ihmisten saatto. Juuri näissä ihmisissä Jumalan valtakunta elää ja kestää uusien virtausten paineet. Juuri näille ihmisille Jeesus sanoi: ”Älä pelkää, pieni laumani.”

Kirkkojemme hätätilaan ei tule apua hallinnollisista tai toiminnallisista uudistuksista eikä se tule seurakuntien ohjelmatarjontaa keventämällä. Kirkkohistoria osoittaa, että Jumala käyttää työssään maan hiljaisia, ei ylhäällä johtoportaista olevia suuria, vaan alhaalla seurakunnissa olevia pieniä, vastuunsa tuntevia kansanmiehiä ja naisia ja heidän kaipuutaan saada Kristus omaksi ja seurakunnan Pelastajaksi.

Ei nyt luovuta yksinkertaisesta uskosta Jeesukseen. Luotetaan häneen ja julistetaan häntä. Evankeliumi on yhä Jumalan voima.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Jumala vanhurskauttaa minut jumalattomana

Miten kummalliselta kuulostakaan Raamatun sana: ”Joka ei töitä tee, vaan usko häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.” (Room. 4:5, KR 38)

Miten voi olla mahdollista, että Raamatussa on tällainenkin kohta! Koko Raamatun näyttäjä vaativan ihmiseltä Jumalan kunnioittamista, pyhää elämää sekä Jumalan ja lähimmäisen rakastamista. Eikö jumalaton ole sellainen, joka elää ja toimii vastoin tätä? Miten Jumala voi ottaa yhteytensä ja taivaan valtakunnan kansalaiseksi jumalattoman?

Liekö kyseessä vain apostolin liian kärjistynyt sanonta? Kaiken lisäksi lauseessa on jotain syvästi ristiriitaista. Miten jumalaton ihminen pystyy uskomaan Jumalaan? Eikö jumalattomuus ole juuri Jumalan vastaisuutta ja uskon hylkäämistä?

Tuo sana on ollut kuitenkin monelle Kristukseen uskovalle syvän lohdutuksen antaja. Näin siksi, että uskova on oppinut tuntemaan jotain oman sydämensä pohjamudista. Siksi hän on valmis tunnustamaan, että sana ”jumalaton” paljastaa asiallisesti jotain todellista hänen sisimmästään. Hän ei voi muuta sanoa kuin: Jollet sinä Jumala vanhurskautta minua jumalattomana, minulla ei ole mitään toivoa.

Onko sittenkin Pyhä Henki antanut tämä kohdan Raamattuumme siksi, että se räikeydessään pistäisi silmäämme ja auttaisi ymmärtämään pelastumisemme salaisuutta? Tälläkin hetkellä Jumala antaa Kristuksen tähden anteeksi sen, että jatku-

vasti rikon hänen lakinsa ja hän peittää syntini, joita minulla edelleenkin on (Room. 4:7). Tämähän on käsittämätöntä armoa!

En osaa selittää tuota erikoista raamatunkohtaa niin kirkkaasti kuin halusin. Siksi otan avukseni löytämäni 1800-luvulla eläneen papin Jonas Laguksen ystäväkirjeen katkelman. ”Mieletön luontomme vaatii ensin pyhitystä ja tahtoo sotkeutua siihen, kun meidän tulisi katsoa vain vanhurskauttamista ja aina pyrkiä pääsemään siitä uudelleen osallisiksi. Totisesti kun tulee hetki, jolloin meidän on astuttava tuomarin eteen, emme saa viedä mukanaamme muuta kuin syntiä ja kurjuutta. Suurimpina pahantekijöinäkin saamme katsoa Jumalan Karitsaan luottaen siihen, että hän on vanhurskautemme, joka sulasta ansaitsemattomasta armosta tahtoo tehdä meidät autuaiksi. Pitääkö meidän siis pysyä synnissä ja elää siinä, koska pyhityspuuhamme ei kelpaa mihinkään? Ei suinkaan, sanoo apostoli. Mutta tahdommehan kumminkin pitää pyhitystä merkinä armostamme? Siihen sanomme rohkeasti: Emme suinkaan. Meidän on perustettava kaikki Kristukseen eikä itseltämme milloinkaan vaadittava muuta kuin mitä meillä todellisuudessa on, nimittäin syntiä ja kurjuutta. Uskokaa minua ja omaa kokemustanne. Tämän läksyn oppiminen kestää koko elämän ajan”.

Olavi Peltola

”Kirkasta, oi Kristus, meille”

Kristus-juhla Lapinlahdella
1. – 2.4.2006

Paikka: Lapinlahden lukio, Kivistöntie 2

OHJELMA:

Lauantai 1.4.

- 12.00 Lounas
- 13.00 ”Isä, anna heille anteeksi.” Per-Olof Malk
- 14.00 Kahvi
- 14.30 ”Suo anteeksi kaikki synnit.” Turkka Aaltonen
- 15.30 Kaksi tietä, kaksi ”evankeliumia”. Paavo Lievonen.
Puheenvuoro Eila Suihkonen.
- 17.00 Iltaruoka
- 18.00 ”Kirkasta, oi Kristus, meille ristinuhri Golgatan.”
Paavo Suihkonen tarkastelee eri liikkeiden hengellisiä lauluja ja virsiä, joita myös laulamme yhdessä.

Sunnuntai 2.4.

- 12.00 Lounas
- 13.00 Kiusattu Kristus – pääsiäisajan keskus. Paavo Suihkonen
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Miehiä ja naisia Jeesuksen seurassa. Tauno ja Helvi Lahtinen
- 15.30 Ylösnoussut Kristus. Kristus-juhla. Eila Suihkonen, Turkka Aaltonen, Paavo Lievonen, Per-Olof Malk.
- 17.00 Lähtöruoka ja kahvi

Trio Keskenkasvuiset: Hannu Väisänen, Seppo Holappa, Jorma Oikarinen laulavat.

Ruokailujen järjestämisen tähden toivomme etukäteisilmoittautumista 24.3. mennessä Evankeliumin Opintoyhdistyksen toimistoon, puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostilla evank@evank.org. Kiitos.

Majoitusta tarvitseville lähetämme pyynnöstä yhteystiedot paikallisista hotelli- ja mökkimajoitusliikkeistä. Kukin voi tehdä oman majoitusvarauksensa mieleisensä majoituspaikan kanssa suoraan.

Tervetuloa valmistautumaan pääsiäiseen!

Evankeliumin Opintoyhdistys ry sekä Yhteistyöryhmä

Muslimien pelko

Jumalan Sana on voimallinen. Monet muslimit ovat nähneet ystäviensä tai sukulaisensa kääntyvän kristityiksi luettuun Jumalan Sanaan. Nähdessään tuttaviansa tulevan uskoon he erehtyvät pitämään sitä jonkinlaisena evankeliumin taikavoiman vaikutuksena. On lukemattomia kertomuksia muslimeista, jotka ovat polttaneet tai repineet riekaleiksi Raamattunsa tai Uuden testamenttinsa koska he ovat pelänneet kuulla tai lukea sitä.

Eräs Ismael-niminen muslimi kertoi, että nähdessään ystäviensä kääntyvän kristityiksi hän ajatteli sen olevan 'Kristittyjen Kirjaan' sisältyvän maagisen voiman syytä. Eräs toinen muslimiystävä kertoi, että hänen äitinsä ei koskaan sallinut Jeesusnimeä mainittavan. Tämä äiti pelkäsi, että hänestä itsestään 'jotenkin' tulisi kristitty, jos hän vain sattuisi kuulemaan Kristuksesta.

Rukoilemme Jeesuksen nimessä

Jumalamme, me kiitämme Sinua elämän ja vapauden sanomasta, jonka olet lähettä-

Mikä ero on sunni- ja shiimuslimeilla?

Kuulemme siitä, miten eri muslimisuunnat taistelevat toisiaan vastaan. Monet kysyvät, mikä on shiia- ja sunnimuslimien erimielisyyksien syy.

Shiiojen ja sunniin väliset erimielisyydet juontavat juurensa Muhammadin kuoleman (632) jälkeiseen aikaan. Muhammadin seuraajien keskuudessa syntyi kiista siitä, kenestä tulisi islamilaisen valtion uusi johtaja. Sunnit valitsivat mielestään parhaiten tehtävään sopiva henkilön kali-

nyt meille Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme ja Vapahtajassamme. Kiitos, että lähetit rakkaan Poikasi pelastamaan meidät synnin orjuudesta ja antamaan meille iankaikkisen elämän.

Herra, me rukoilemme muslimien puolesta, sillä he eivät tiedä, kuinka suunnaton merkitys Poikasi sanomalla heille on. Vaikka evankeliumi on muslimeille kompastuskivi ja hullutus, me rukoilemme, että avaisit heidän silmänsä ja mielensä näkemään, että siihen sisältyy sinun viisautesi ja voimasi. (1. Kor. 1:23-24).

Anna heille Sinun rauhasi sen pelon sijaan, jota he tuntevat Kristuksen sanomaa kohtaan. Anna heille pimeyden tilalle Sinun Sanasi valo valaisemaan koko heidän olemuksensa mielekkyydellä ja tarkoituksella Jeesuksessa Kristuksessa. Ohjaa heidät oikealle tielle nurjan ja epäuskoisen sukupolven keskeltä. Kristus on tie.

Tätä me rukoilemme, Sinun Poikasi, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

*Prayers for Muslims.
Suom. Hannu Anttila*

fiksi. Johtajuus ei edelleenkään siirry sunneilla suvussa.

Muhammadin kuoleman jälkeen toiset muslimit olivat sillä kannalla, että islamilaisen valtion johtajan tuli olla Muhammadin suvusta tai Muhammadin asettama tai Allahin asettama. Koko islamin historian ajan shiimuslimit ovat vastustaneet sunniin valittuja johtajia ja pitäneet oikeina johtajina vain Allahin hyväksymiä imameja.

Maaailman 1,2 miljardista muslimista 80-85 % on sunneja. Mutta suuria shiimuslimien määriä on erityisesti Iranissa, Irakissa ja Libanonissa. – POM

Usko ja uskon vanhurskaus

3.2.2006 tuli kuluneeksi 190 vuotta C.O. Roseniuksen syntymästä. Kunniotamme tämän "Pohjolan evankelistan" uskoa ja työtä julkaisemalla tänä vuonna otteita hänen Roomalaiskirjeensä selityksestä.

"Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa." Room. 3:22.

Nämä Paavalin sanat antavat vastauksen tärkeään kysymykseen. Nimittäin armoa etsivä ihminen, joka on kuullut paljon Jumalan pelastavasta vanhurskauttamisesta, kyselee usein sydämessään: Miten, milloin ja millä keinoin myös minä pääsen osalliseksi Jumalan vanhurskaudesta? Koko maailma on lunastettu, mutta eivät kaikki kuitenkaan pelastu. Kuinka minä voin tietää olevani osallinen Jumalan vanhurskaudesta?

Tässä on nyt vastaus pohdintaan. Se on pelkästään sama vanha vastaus, sillä Raamattu vastaa kysymykseen aina samalla tavoin. Paavali sanoo: Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat.

Tämä on siis Jumalan vastaus. Mitä tahansa tunnet ja koet sydämessäsi, niin Jumala vastaa aina aivan samalla tavoin kaikkialla Raamatussa: "Se joka uskoo", "uskona kautta", "uskosta", "usko Herraan Jeesukseen" jne.

Mitä usko on?

Edellisestä seuraa toinen tärkeä kysymys, nimittäin: Mitä usko on? Mitä tarkoitetaan uskolla Jeesukseen Kristukseen?

Kysymyksiin autuaaksi tekevästä uskosta et saa koskaan varmempaa vastausta tai selkeämpää selitystä kuin tarkastelemalla niitä Raamatun kohtia, joissa Kristus itse tunnustaa jonkun uskon olevan autuaaksi tekevää. Kaikissa niissä paikoissa, joissa Jeesus sanoo: "Sinun uskosi on pelastanut sinut", sinä näet, mitä autuaaksi tekevä usko on. Vastaus tulee selkeämmäksi, kun kiinnität huomiosi siihen, millaisia olivat ne ihmiset, joista Jeesus sanoi näin.

He olivat kaikki aina syntisiä. He olivat kokeneet, että lain noudattamisen kautta he eivät millään keinoin olleet tulleet vanhurskaiksi eivätkä löytäneet rauhaa. He olivat ainoastaan tulleet entistä onnettomammiksi ja neuvottomammiksi. Mutta nyt he olivat saaneet kuulla evankeliumin Kristuksesta. Siksi he tulivat hänen luokseen etsimään ansaitsematonta armoa.

Kristus vetää luokseen vain syntisiä

Kansa tunsikin lain ja profeettojen todistukset Kristuksesta. Myöhemmin tuli myös Johannes Kastaja ja osoitti Kristusta. Lopulta Kristus astui esiin apostoleineen julistuksen evankeliumia. Mutta ne, jotka luottivat omaan vanhurskauteensa, eivät arvostaneet tätä millään tavoin. Kristuksen suloihin ihana tuoksu veti luokseen ainoastaan köyhiä ja neuvottomia syntisiä.

Ja nyt tapahtui, kuten Johannes sanoo: "Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen." (Joh 1:12) Sellaisen uskon kautta heistä tuli täysin uusia ihmisiä. He olivat sitä sydämeltään,

sielultaan, mieleltään ja voimaltaan. He olivat ”syntyneet Jumalasta” (j. 13). Niinpä he koko elämänsä ajan pitivät kiinni Kristuksesta ja seurasivat häntä.

Uskon syntymisestä

Koko Raamattu puhuu uskon syntymisestä ja sen vaikutuksesta. Näin tiedät mitä autuaaksi tekevä usko on. Se ei ole ainoastaan totena pitämistä ja uskosta puhumista, vaan sinä koet synnin hätää ja ymmärrät parannuksen tekemisesi olevan täysin vaaja. Lisäksi koet kuinka heikkoa katumuksesi, rukouksesi, jumalanpelkosi ja kaikki muu on.

Tämä tekee sinut epätoivoiseksi. Tässä tilassasi olet nyt tullut Kristuksen evankeliumin ja Jumalan hänessä tarjoaman vanhurskauden koskettamaksi. Samalla huomaat, että et selviä ilman Jumalan vanhurskautta. Alat sydämessäsi kaivata ja janota Jumalan tarjoamaa armoa.

Nyt voit todella uskoa ja ottaa sen vastaan. Ja saat sisäisen lohdutuksen, ilon, rakkauden ja halun olla kuuliainen Jumalan laille. Saat myös luottavaisen lapseuden hengen, joka nyt huutaa: ”Abba, rakas isä!” Ja jälleen voi käydä niin, että et oikein osaa uskoa omistavasi Jumalan armoa. Nyt taas joudut epätoivoon, ja siinä tilassa kaipaat ja janoat armoa. Kun asiiasi on tällä tavoin, niin olet aivan toinen ihminen kuin ne, jotka eivät usko (2 Kor 5:17).

Tällainen on autuaaksi tekevä usko. Sinulla on halu noudattaa Jumalan lakia, ja koet synnin ahdistavana. Samanaikaisesti haluat olla pyhä joka suhteessa. Kuitenkin sinulle voi käydä täysin toisin. Niinpä voi tulla aikoja, jolloin huudat ahdistuksessasi ja olet lähes menettä toivoasi. Ajoittain tunnet itsesi kylmäksi ja kuolleeksi. Mutta kaikissa vaiheissa olet kuitenkin aina vanhurskas Kristuksessa ja omistat hänessä Jumalan vanhurskauden. Tämä on sinulla yksinomaan uskon kautta

Kristuksessa.

Ei nöyryyden vaan uskon vanhurskaus

Siksi meidän vanhurskauttamme hänessä sanotaan ”vanhurskaudeksi uskon kautta Jeesukseen Kristukseen” ja luvussa Room. 4:3 ”uskonvanhurskaudeksi”. Sitä ei koskaan sanota jonkun toisen armolahjan vanhurskaudeksi, esim. parannuksen vanhurskaudeksi, nöyryyden vanhurskaudeksi, rakkauden vanhurskaudeksi. Ei, vaan ainoastaan ”uskon vanhurskaudeksi”. Siten on selkeästi ilmoitettu, että vanhurskaus ei koostu joistakin Hengen hedelmistä, vaan on Jumalan Pojan omaa vanhurskautta, joka otetaan vastaan ainoastaan uskon kautta. Siten se ei ole myöskään itse usko. Mutta sitä kutsutaan ”uskon vanhurskaudeksi”, koska me uskolla otamme sen vastaan.

Kun olet tullut siihen, että et voi elää ilman Kristusta ja hänen armoaan ja että siten sinulla on ainakin suuri kaipaus uskossa kiinnittyä häneen, silloin on Jumalan vanhurskaus laskeutunut yllesi. Sinut on julistettu vapaaksi, vanhurskautettu ja pelastettu kaikista synneistäsi. Sillä tässä on kirjoitettu: kaikkien päällä – kaikkiin – kaikille, jotka uskovat.

Laita tarkoin merkille sana ”kaikki”, sillä siihen joukkoon kuulut myös sinä. Ja silloin iloitse – niin, iloitse ja kiitä ja anna kunnia hänelle. Kun näet vaivaa tehdä sillä tavoin, niin hän lisää jatkuvasti uskoasi. Se ehkä tapahtuu niin odottamattomalla tavalla, että sinun on tarpeellista oppia rukoilemaan opetuslasten tavoin: ”Herra, anna meille vahvempi usko.”

*C. O. Rosenius: Roomalaiskirjeen selitys
(Suom. Veikko Wright)*

saan. Kaipauksemme ja päämäärämme on taivaallisissa, mutta ei epämääräisellä tavalla. Raamattu ilmoittaa vain pelastettujen, verellä puhdistettujen, saavan elää ikuisessa yhteydessä Jeesukseen, Karitukseen.

Lopuksi

Nyt varmaan voi herätä oikeutettu ajatus siitä, enkö huomioi sitä kaikkea aitoa ja hyvää mikä liittyy meditatiivisiin rukouslauluihin. Entä kaikki hienot, vilpittömät ihmiset asian parissa?

Ymmärrän kyllä, että näihin arvioimiini asioihin on liittynyt todella hyviä kristillisiä pyrkimyksiä. On kaunista runoutta ja musiikkia. On hyvä tarkoitus vetäytyä arjesta lepäämään ja kohtaamaan Jumalaa. On aitoja, parastaan antavia ihmisiä.

Kuitenkin kysyn: Onko myös niin, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?

Sanoma Jeesuksesta Kristuksesta ainoana tienä Isän Jumalan tykö hämärtyy. Raamatun ihmiskäsitys vääristyy ja muuttuu yhä lähemmäksi uuden henkisyyden ihmiskuvaa. Synnin ja lain merkitys häviää johonkin. Syntisen ansioton armahtami-

Jumalan valtakunta

”Jumalan valtakunta oli siis alusta asti maan päällä pieni ja heikko suuruutta ja voimaa kaipaavien ihmisten silmissä. Sama koskee Jeesuksen seuraajia täällä maailmassa myöhemminkin. Pieniä ja vaatimattomia he useimmiten ovat olleet. Toiset heistä ovat aikansa saattaneet yrittää olla jotakin enemmän kuin ovat olleet, he ovat koettaneet täyttää ympäristön vaatimuksia ja osoittaa, että he ovat jopa muita parempia. Mutta sitten he ovat tulleet totuuden tuntoon ja joutuneet turvautumaan Jumalan armoon. Samalla heistä usein on tullut väheksyttäviä muiden silmissä. Sil-

nen, vanhurskautus yksin armosta hämärtyy. Viekö sisäisen tunteen sanoma voiton Raamatun ilmoituksesta? Syntyykö ykseys eri uskontojen nimessä vaeltavien ihmisten välillä ja tätä kutsutaan ekumeniaksi? Onko seurakuntiin kutsuttu meditatiivisen musiikin opettajia kertomaan uudesta tiestä Jumalan luo? Minusta nämä kysymykset tulee esittää.

Kerron vielä lopuksi yhden lähtökohdan asioitten tutkimiseen olleen se, että itse koin hengessäni tämän meditatiivisen musiikin edustavan uutta henkisyyttä, epäjumalanpalvelusta. Sen vuoksi minun on varotettava ja kehotettava muitakin kriittiseen arviointiin. Raamattu myös kehottaa näin toimimaan.

Toivon, että keskustelu meditatiivisen äänen osalta voisi nyt jatkua minua osavampien henkilöitten toimesta. Mutta ehkä tämäkin palvelee alkuna johonkin uuteen. Uskon ja toivon saavani myös kritiikkiä osakseni kirjoitukseni vuoksi. Saan ehkä myös tietoa, jonka avulla voin ymmärtää enemmän.

Ceta Lehtniemi

loin heidän mielessään on, muodossa tai toisessa, saattanut soida sama ajatus kuin Wilhelmi Malmivaaralla, kun hän kirjoitti: ’Muut kaikki hylkää, vaan sinä et...’

Jeesuksen opetus aikansa hurskaille olikin se, että siitä heikkouden ja vaatimattomuuden valtakunnasta, jota he halveksien katselivat, tulee Jumalan iankaikkinen valtakunta...”

Per-Olof Malk
(Ote kirjeestä, jollaisia
Evankeliumin Opintoyhdistys
kuukausittain lähettää
yhdistyksen työtä tukeneille.)

hiljaisuuden keskukseen.

Yleiskunnollisuudesta vielä muutama ajatus

Simo Kiviranta on pitänyt v.1984 luennon ”Toimiiko kirkko yleiskunnollisuuden ehdoilla?” Pari lainausta siitä:

”Jos Raamatun totuus ei ole lähtöisin ihmisen ulkopuolelta, vaan ilmoitus ymmärretään ihmisen sydämen kokemuksiin perustuvina tulkintoina Jumalasta, on yleiskunnollisuus perinyt voiton. Samalla on kuitenkin menetetty kristinuskon ainutlaatuisuus ja sen matka synkretistiseen sulatusuuniin on alkanut.”

”Yleiskunnollisuus ei esiinny vain suhteellisen välinpitämättömänä jokamiehen uskontona, vaan se on kokenut viime vuosina aivan erityisen nousun. Elämme aikakautta, joka etsii syvää ja voimakasta uskonnollista kokemusta.” ja ”Mystiikka puhuu ihmisen yhdistymisestä tai sulautumisesta jumaluuteen. Sen tavoitteena on ihmisen syvimmän olemuksen kirkastuminen eräänlaiseksi jumaluuden asunnoksi. Mutta sikäli kuin tähän pyritään uskonnollisten harjoitusten, erityisen elämäntavan tai muun ponnistelun avulla, kysymyksessä on luonnollisen ihmisen uskonto. Se jumala, jonka ihminen saavuttaa, onkin hänen oma keksintönsä, ja se vapautuminen, jota hän tavoittelee, tosiasiasa uskonnollisten tekojen vankila.”

Olen ottanut kirjoitukseeni paljon lainauksia. Samalla joudun itse pohtimaan asiointien luonnetta, etsimään olennaista. Omana ajatuksenani sanoisin kuin yhteen vetona, että meditatiivinen musiikki on yksi osa aikamme yleiskunnollisuutta ja mystiikkaa.

Raamatullinen ihmiskäsitys kateissa?

Tähän yhteyteen tahdon aivan lyhyesti luonnehtia raamatullista kuvaa ihmisestä.

Ja teen sen erityisesti siinä mielessä, että olennaiset erot uuden henkisyiden ajatteluun näkyisivät. Asiat kuulostavat kyllä näin kirjoitettuna pelkistetyiltä. Jumala loi ihmisen. Ihminen on persoona, joka elää vuorovaikutuksessa Jumalaan ja lähimmäiseen. Ihminen elää ja toimii myös suhteessa itseensä ja luomakuntaan.

Ihminen on kokonaisuus. Voidaan puhua ulkoisesta ihmisestä ja sisäisestä, sydämen ihmisestä. Tessaalonikalaiskirjeessä on käytetty myös ilmausta henki, sielu, ruumis. Tässäkin kohdin se tehdään kuitenkin niin, että ihminen on samalla ymmärretty ehyeksi kokonaisuudeksi. Ihmisen henkeä ei korosteta esimerkiksi korkeammaksi arvoltaan suhteessa muihin olemuksen piirteisiin. Missään ei ajatella niin, että ihminen on henki, joka asuu ruumiissa.

Koko ihminen on syntyin langennut ja erossa Jumalasta. Jeesus Kristus on syntien sovittaja ja ainoa tien avaaja Isän Jumalan yhteyteen. Tähän asiaan ei liity mitään ihmisen suoritusta. Usko tulee Jumalan Sanan ilmoituksen kuulemisesta ja vastaanottamisesta ja sellaisenaakin yksin armosta.

Ihminen saa Pyhän Hengen sisimpäänsä uudestisyntymisessä. Koko ihmisen vaellus uskossa Herraan Jeesukseen on myös yhteyttä Raamatun Sanaan, jota Pyhä Henki kirkastaa. Jumalan lapsen elämä on vaellusta arjessa siten, että kaikki inhimillinen kuuluu tähän elämään. Saamme luottaa jokapäiväiseen johdatukseen ja tuoda murheemme ja syntimme, koko olemuksemme ja elämämme Pyhän Jumalan eteen jopa niin että saamme kutsua Jumalaa Isäksi. Erityinen yhteys saman Isän lasten välillä on olemassa tätä kautta.

Ihminen on aina taipuvainen syntyin, mutta saa turvautua päivittäin Jeesuksen sovitusyöhön. Jumalan työ meissä tapahtuu, kun vaellamme Jeesuksen yhteydessä kasvaen Hänen armossaan ja tuntemises-

Kristillinen teologia aikansa paineissa

Jeesus on ainoa joka puhdistaa uskon

Kristikunnan opillinen hajautuneisuus ja huolestuttavien uskonnollisten ilmiöiden laaja hyväksyntä kirkkokunnissa askarruttavat mieltä. Minne kristikunta on menossa? Lyhyt katsaus kirkon historiaan viittaa siihen, että kristityt eivät ole aivan uuden tilanteen äärellä.

Pohdittaessa nykyajan uskonnollisen ajattelun ja toiminnan ääri-ilmiöitä merkille pantavaa lie monen mielestä se, että kristinuskon nimissä maailmassa liikkuu mitä hämmästyttävimpiä asioita. Kristitty saattaa kokea ahdistusta harhojen määrä vuoksi.

Toisaalta kahden vuosituhannen ikään ennättänyt kirkko ei kuitenkaan elä aivan poikkeuksellisia aikoja. Kristityt kautta aikojen ovat selvittäneet välejä vieraisiin opintuuliin nähden.

Jo ensimmäiset kristityt kohtasivat alkukirkossa vieraita oppeja. Apostolien teot osoittavat kirkon johdon joutuneen keskustelemaan oikeasta opin tulkinnasta. Kristittyjen uskon määrittelyssä keskeinen kysymys koski suhdetta juutalaisuuteen. Paavalin kirjeet kertovat, kuinka hän joutui ottamaan väliin ankarastikin kantaa valheveljien opetukseen.

Kirkolliskokoukset ilmaisivat yhteisen uskon sisällön

Sama jännite yhtäältä kristillisen evankeliumin ja toisaalta vieraiden ajatteluvirtausten välillä ilmenee koko klassisen dogminmuodostuksen – eli seitsemän yhteisen kirkolliskokouksen – aikana. Kirkon haastivat niin pakanafilosofia kuin juutalai-

suuskin. Koska Raamatun pohjalta oli mahdollista esittää vääriä opin tulkintoja, kirkon oli välttämättä selvennettävä, mitä kirkko ymmärsi uskovansa.

Ensimmäisinä vuosisatoinaan kirkko ilmaisi uskon sisällön mm. opissa Kristukseen, kolminaiseen Jumalaan ja kirkkoon. Opin ilmausten päämääränä oli turvata nimenomaan oikean, puhtaan ja kirkkaan evankeliumin saastumattomuus. Tiivistetyt ymmärrys uskon sisällöstä lausutaan julki Apostolisessa uskontunnustuksessa, joka on edelleen mitä keskeisin kristillisen kirkon uskon ilmaisu.

Satojen vuosien takainen teologinen työ kantaa kirkkoa edelleen. Kirkolliskokousten määritykset ovat nimittäin edelleen mitä keskeisimmässä asemassa koko kristikunnassa. Tärkeimmät opinkappalet ovat yhä pääosin samansisältöiset eri kirkkoissa.

Uskonpuhdistus palasi evankeliumiin

Keskiaikaisella kirkolla oli vahvasta teologisesta harrastuneisuudesta huolimatta vakavia ongelmia opin ja elämän suhteen. Kirkossa ajaututtiin kristillisestä armoukosta sivuraiteille: ihmisen omista ansioista tuli keskeisin teema pelastuskysymyksessä. Käytännössä ongelmat ilmenivät moraaliopetuksen ja tekojen välisenä ristiriitana.

Uskonpuhdistuksessa ei yksinomaan palattu oikean opin lähteelle, Raamattuun. Aatehistoriallisesti on pantava merkille, että uskonpuhdistuksessa jouduttiin vetä-

mään rajaa oikean ja väärän opin välillä aivan kuten alkukirkossa ja klassisen dogminmuodostuksen aikoinakin.

Tässä suhteessa uskonpuhdistuksessa toistuivat aiemmat kirkkotoistelut. Yhtäältä ensimmäiset kristityt olivat olleet juuri juutalaisia; tässä mielessä kirkko sai syntynsä juutalaisuuden sisältä ja joutui välitömästä määrittämään suhteensa siihen. Toisaalta uskonpuhdistus sai alkunsa kato-lisen kirkon sisältä – Luther ja Melanchton olivat alun perin katolilaisia, jotka määrit-tivät evankelisen uskon suhteen ympäröi-vään uskonnollisuuteen.

Tämän ajan kysymys

Nykyajan kristikunta on monessa mielessä tavattoman hajaantunut. Viralliset julki-lausumat, kirkolliset käytännöt ja pohjaton kristittyjen välinen rakkauttomuus osoittavat, miten me kohtaamme moniar-voisuuden asettamat paineet ja nykyajan aatteelliset virtaukset. Jotkut irrottautuvat perinteestä, toiset pitäytyvät historiallisiin seremonioihin ja niiden tarjoamiin käyt-

täytymismalleihin. Uskonnollisuudesta huolimatta evankeliumi tahtoo jäädä jatku-vasti kätköön.

Edellä esitetyt viittaukset muutamaan teologianhistorialliseen solmukohtaan luo perustaa ajatella, että kaikesta nykyajan hajanaisuudesta ja epäselvyydestä huoli-matta kirkko ei ole itselleen vieraassa til-lanteessa. Apostolit, kirkkoisät ja refor-maattorit ovat aikanaan määritelleet ahdin-goissa ja vaikeuksissa oikean uskon sisäl-lön. Tosi asia lienee, että kaikki kristityt jokaisena maailman aikana joutuvat taval-la tai toisella samaan tilanteeseen. Uskon-puhdistusta tarvitaan päivittäin.

Meidän ei kuitenkaan pidä pakottaa itseämme yli voimiemme käyvään uskon-puhdistukseen. Todellista uskonpuhdistus-ta on oman uskonelämän hoitaminen, joka toteutuu jokapäiväisenä syntien tunnusta-misena sekä armon ja anteeksiantamuksen pyytämisenä Jeesukselta Kristukselta. Hän on ainoa, joka voi meidän uskomme puh-distaa. Ja sen hän myös haluaa tehdä.

Markus Malk

Uudessa henkisydessä ja seurakunnissa samaa musiikkia II

Tämän artikkelin alkuosa julkaistiin lehtemme edellisessä numerossa 5/05. Siinä hahmoteltiin, mitä uuden henki-syyden meditatiivinen musiikki on. Ar-tikkelin tässä julkaistavassa osassa arvi-oidaan meditatiivista musiikkia kriitti-sesti ja tehdään joitakin tärkeitä johto-päätöksiä.

Vertailuja uuteen henkisyteen nähden

Jo se yksistään on huolestuttavaa, että sama musiikki voi toimia meditaationa sekä seurakunnissa että uudessa henkisy-dessä. Samoin se seikka, että joissain kou-lutuspaikoissa voi opiskellessaan medita-tiivista laulua kurssittaa itseään uuden henkisyuden teemojen pohjalta.

Myös tällä tavoin luodut henkilökohtai-set yhteydet vaikuttavat aivan varmasti siihen miten uusi henkisyys leviää moni-muotoisesti kristillisiin opistoihin ja seura-kuntiin.

Kuitenkaan ei tarvitse tyytyä tällaiseen rinnastukseen. Uuden henkisyuden sekä meditatiivisen musiikin sanomassa ja sisällössä on selkeitä yhteisiä näkemyksiä, joita pitää tarkastella. Ainakin yritän nyt niin tehdä.

Yksi piirre on se, että sanotaan Jumalan äänen löytyvän ihmisen sisältä. Usein vii-tataan sisäisen hiljaisen tilan saavutettavan meditatiivisen musiikin avulla. Musiikkia käytetään metodina jumaluuden etsimises-sä. Rukouslaulujen musiikissa voi esiintyä kristillistä sanastoa latinaksi tai suomeksi. Kuitenkin toiston kaltainen käyttö on hy-vin lähellä mantran käyttöä esimerkiksi joogassa ja itämaisissa mietiskelyissä. Vaikka sanat olisivat esim. ”Kyrie elei-

son” niin silti sama vaara on olemassa.

Jumalat yhdistyvät samaksi jumalaksi

Meditaation avulla pyritään saamaan tyhjä sisäinen tila joko jumaluuden äänen kuule-miseksi tai jumaluuteen yhdistymiseksi. Näin muodostuu käsitys, että uuden henki-syyden, muslimien, shamaanien, idän suurten uskontojen ja kristittyjen jumala on yksi ja sama asia. Ajatellaan, että kulje-taan samalla henkisellä tiellä. Uuden hen-kisyuden jumalaa voidaan luonnehtia myös energiana, josta käytetään lukuisia eri nimiä. Tällöin on ymmärrettävää, että meditatiivinen musiikki yhdistetään myös energiahoitoihin. Näissä usein käsien kautta sanotaan siirrettävän parantavia voimia.

Myös rukous esiintyy uuden henkisy-yden puolella, mutta sen sisältönä on enem-mänkin juuri kosmiset voimat kuin Raamatun ilmoittama Jumala.

Meditatiivisen musiikin yhteydessä korostetaan fyysisiä tuntemuksia, rauhaa, sisäistä kehitystä, ykseyttä tai uskontojen välistä ekumeniaa. Sanotaan sitä kautta löytyvän yhteyttä sekä Jumalaan että lä-himmäiseen ja omaan sisimpään. Myös kristillisellä puolella tunnekokemukset ja mystiikka ovat ohittamassa Sanan ilmoit-tuksen siitä kuka Jumala on ja ilmoituksen siitä mikä on raamatullinen kuva ihmises-tä.

Tähän yleisuskonnollisuuteen liitetään retriiteissä mukaan ikonit, jotka usein ku-vaavat neitsyt Mariaa. Myös pyhiinvael-lusten suosion kasvu kuuluu osaltaan tä-hän asiayhteyteen. Nykyisin tehdään pal-jon matkoja luostareihin ja mm. Taizén

Parhaani Hänelle

*Parhaani Hänelle,
julistaa tunnettu hartauskirja.
Parhaani Hänelle,
laulavat ylistyskuorolaiset.
Parhaani Hänelle... ?*

*Entä jos parhaani Hänelle
on vain syntinen sydän
ja lain tuomioillaan
kauhistuttama omatunto...
Jeesus, anna Sinä
parhaasi mimulle,
niin se riittää!*

Krista Lehtinen

Herra, tahtoisin olla

*Herra, tahtoisin olla
kuin jäinen kide
hangella pakkasyössä.
Kimaltaa,
heijastaa ulkopuolista valoa,
sinun valoasi...
Tahtoisin ilahduttaa
jokaista kulkijaa,
siunata sinun loisteellasi.
Ja lumikiteen tavoin
särkyessänikin kuulostaa
lempeältä ja kauniilta...*

Krista Lehtinen